

Sagens endelige Ordning, at det af vedkommende Ministerium vedtoges som almindelig Regel, at intet Propriivilegium i de Tilfælde, hvor der var Spørgsmaal om dets Fornyeelse, blev fornyet, førend det har været gjort til Gjenstand for Forhandling med vedkommende Commune og den paagældende Private, hvorvidt eller i alt Fald under hvilke Betingelser Broen kan overgaae til det Offentlige, og der vil efter Udvalgets Fleertals Formening ogsaa være Jvite for Ministeriet til, efter nærmere Undersøgelse af de enkelte Tilfælde, at overveje, hvorvidt en Lov, der bemyndiger det Offentlige til at afløse de bestaaende Privilegier og tillige giver nærmere Regler for Udbredelsen af den Erstatning, der maatte blive at lægge, vil kunne ansees nødvendig.

De foransførte Betragtninger maae saaledes lede Udvalgets Fleertal til at ansee det for ønskeligt, at Indenrigsministeriet gjør Afsløsningen af de i Forslaget ommeldte Afgifter eller dog i alt Fald Brokorn og Dvælsens Overtørelse paa det Offentlige til Gjenstand for yderligere Undersøgelse og Overvejelse, og foresener derfor, at Sagen af Folkethinget bør henvises til Indenrigsministeriet.

Medundertegnede M. P. Bruun tiltræder Udvalgets Indstilling, uden dog at være enig i alle Dele af Motiveringen. Det forekommer mig, at der ikke bør være Spørgsmaal om, ved almindelig Lov at paalægge Communerne at afløse Broafgifterne, hvad enten de bestaae i Brokorn eller Bropenge, hvortilmod der efter min Formening vel kan være Anledning til at vække Opmærksomheden for denne Sag, saaledes at der fra Ministeriets Side ikke lægges Hindringer i Veien, hvor Communerne behøve og forlange Bemyndigelse til at foretage Afsløsningen, ligesom det ogsaa efter stedbundne Undersøgelser af Sagen kan findes nødvendigt ved en almindelig Lov at underkaste Eierne af Broer paa Amt- eller Sognveiene den for Hovedlandeveiene gældende Expropriationstvang.

I Henhold til det Foransførte foreslaaer Udvalgets Fleertal, at Thinget beslutter:

1) at det forelagte Lovforslag ikke fremmes videre, og

2) at Sagen henvises til Indenrigsministeriet.

Mindretallet (Nørgaard) er enig i flere af de af Fleertallet udtalte Anskuelser, og navnlig deri, at Tiden ikke har været tilstrækkelig til nogen dybtgaaende Undersøgelse af de i bemeldte Lovforslag nævnte Forhold, og at Broerne for Fremtiden ville blive mere hensigtsvarende vedligeholdte af det Offentlige end af Private. Men, naar Mindretallet ikke fortiden har troet at burde lade Bestemmelsen om Broer paa Hovedlandeveie udgaae af Forslaget, da er Hensigten dermed nærmest den at fastholde Principet, indtil man mere nærmer sig en endelig Afgjørelse af dette Forhold i de Egne, som ikke ere og maatte aldrig blive begunstigede med Hovedlandeveie. Ligeledes følger det af sig selv, at Mindretallet i Dereensstemmelse med de Grunde, der ved Forslagets Indbringelse for Thinget bleve inbbedeelt, ikke kan Andet end være enig med Fleertallet i, at Sagen henvises til Indenrigsministeriet, saafremt der fra Thingets Side ikke lægges anden Betydning i Henviisningen end at fremstjynde Ministeren til at fremkomme med en Lov om Ordningen af dette Forhold til næste Sæssion, men, da Fleertallet ikke ved Henviisningen nærmere har betegnet, hvad Meningen dermed vilde være, og Tiden er saa langt fremrykket, at det uden en saadan Henviisning følger af sig selv, at Forslaget ikke kan blive til Lov i denne Sæssion, og Fleertallet dog desuagtet fraraader Thinget at fremme Sagen, saa har Mindretallet, af Hensyn dertil, ikke ubetinget troet at kunne slutte sig til den af Fleertallet foreslaaede Henviisning, men maa tilraade, at Sagen fremmes forsaavidt Tiden, tillader det, og det saameget mere, som det synes, at Fleertallet for endeel støtter sine Paastaende paa Grunde, som det forekommer Mindretallet ligge noget udenfor baade Forslagets og Comi-